

Lovforslaget en lidt langvarigere Behandling, end Forholdene i sig selv kræver, og Forholdene kræver efter min Opfattelse en meget hurtig Behandling.

Det ærede Medlem fra Ruds Vedby mente, at jeg uberettiget havde skilt Arbejdsløshedsnævnet i et Flertal og et Mindretal. Jeg tror dog, at jeg her har udtrykt mig korrekt; jeg haaber i alt Fald, at det skal vise sig, at jeg har udtalt mig korrekt: at alle Medlemmer ønskede en Forhøjelse af Understøttelserne, at et Mindretal havde fremhævet Betæneligheder af en bestemt Art, men at jeg maatte give Flertallet Ret i, at disse Betæneligheder ikke kunde føre til, at man undlod at foreslaa Understøttelsernes Forhøjelse, men kun til, at man maatte finde en Vej til at hindre den Fare, man frygtede. De ærede Medlemmer har i Arbejdsløshedsnævnet selv betegnet sig som et Mindretal og ved selve den Paragraf, som omtaler Understøttelserne, henvist til deres Stilling. Jeg har udtrykkelig fremhævet, at det kun var visse Betæneligheder, de nærede, og jeg har henvist til, at Arbejdsløshedskasseinspektøren, som var sat til at værne Arbejdsløshedskasseinstitutionen, pegede paa de samme Betæneligheder, og at det derfor havde været mig magtpaaliggende at finde en Maade, hvorved man bøjede sig for Nødvendigheden af at forhøje Understøttelserne og dog fjernede den Fare, der var peget paa. Naar man nu fra den ene Side har givet ubetinget Tilslutning til den Form, jeg har foreslaaet, og fra den anden Side har givet Tilslutning til Princippet, men blot stiller Krav om en Drøftelse af, om man maaske kunde komme en anden Vej, vil jeg henstille til den sidste Side at blive ved den Vej, som er fundet, og som har faaet Tilslutning.

Lovforslagets Hensigt er rigtigt givet af alle Talere, nemlig saaledes, at det gaar saa højt med Understøttelsen, som det er muligt indenfor Arbejdsløshedskasseinstitutionens Rammer, men da det er givet, at denne Understøttelse i visse Tilfælde ikke vil naa saa højt op, som Dyrtidens Tryk paa Borgerne gør det nødvendigt, maa § 8 omdannes fra at være en Enkelttilfælde-Paragraf til at være en Paragraf af mere almen Betydning, der fastslaar dette, at hvor Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke har givet tilstrækkeligt, fordi den efter hele Arbejdsløshedskasselovens Væsen maa holde Understøttelserne noget under Lønnens Niveau, maa Hjælpekasserne træde til og supplere det,

saaledes at det fornødne til Livets Underhold derigennem tilvejebringes. Hvis Understøttelserne fra Arbejdsløshedskasserne og Hjælpekasserne i Forening skulde komme til at gaa noget over Lønnens Niveau, er det ikke denne Lovs Fejl, men saa ligger Fejlen i, at Lønnen har været for lav. Men det er Lovens Princip, at Hjælpekasserne skal supplere Arbejdsløshedskasserne, der giver saa meget, som deres Rammer er i Stand til at bære. Jeg haaber, at ingen vil være med til at forsøge paa at sprænge Arbejdsløshedskassernes Rammer, thi det vilde være en social Ulykke for Arbejderklassen her i Landet, derfor maa der ikke lægges paa dem mere, end de kan bære, men hvad der skal ydes derudover, maa komme paa anden Maade, og det er det, § 8 viser Vejen til.

Jeg haaber, at de Udtalelser, der er fremførte her om Lovforslagets hurtige og velvillige Behandling, maa give sig Udslag, ogsaa naar vi mødes til Udvalgsforhandlingerne, som jeg imødeser med fuld Tillid.

Svendsen: Til den højtærede Minister vil jeg sige, at vi er enige om, at Arbejdsløshedskasserne er en Forsikringsanstalt, som man saa vidt muligt skal skærme. Det er ogsaa min Mening, og det er netop af Hensyn til Arbejdsløshedskasserne, at jeg, som jeg før har sagt, vil træffe disse Sikringsforanstaltninger imod, at Arbejdsløshedskasseunderstøttelsen kommer til at naa op ved Siden af Arbejdsfortjenesten, thi det vilde ødelægge det gode Omdømme, som Arbejdsløshedskasserne, efter min Mening med Rette, har erhvervet sig i store Dele af Befolkningen. Vi ønsker, at de Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, som er arbejdsløse, med Hensyn til Understøttelse fra Hjælpekasserne stilles lige med de Arbejdere, som har Arbejde, men det er jo desværre ikke saa, at alle her i vort Land, som har Arbejde, er i Stand til at klare sig uden Understøttelse; der træffes mange forskellige Foranstaltninger til at hjælpe Folk, som ikke er arbejdsløse, som har Arbejde hver Dag, naar det viser sig, at deres Arbejdsfortjeneste ikke er i Stand til at give dem det nødvendige til Livets Underhold. Jeg for mit Vedkommende ønsker ikke, og det ønsker heller ikke mit Parti, at de Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, som er arbejdsløse, skal stilles ugunstigere i den Retning,

Overfor den højtærede Ministers Omtale af mine Bemærkninger angaaende Flertallet og Mindretallet indenfor Arbejds-